

Kúria
ítélete

Az ügy száma: Bfv.II.1.604/2024/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Harangozó Attila, előadó bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Dr. Nagy Antal bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. július 3.
Az ügy tárgya: járművezetés ittas állapotban vétsége
Terhelt: ...
Első fok: Szegedi Járásbíróság, 13.B.282/2022/13., ítélet, tárgyalás,
2022. október 17.
Másodfok: Szegedi Törvényszék, 5.Bf.51/2023/9., ítélet, tanácsülés,
2023. szeptember 21.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a járművezetés ittas állapotban vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Szegedi Járásbíróság 13.B.282/2022/13., illetve a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.51/2023/9. számú ítéletét megváltoztatja.

A terhelttel szemben a közügyektől eltiltás kiszabását mellőzi.

Egyebekben a megtámadott határozatokat hatályában fenntartja.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

[1] **I.** A Szegedi Járásbíróság a 2022. október 17-én kihirdetett 13.B.282/2022/13. számú ítéletével a terheltet 5 rendbeli ittas járművezetés vétsége – helyesen járművezetés ittas állapotban vétsége – [Btk. 236. § (1) bekezdés] miatt 1 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 2 év közügyektől eltiltásra és végleges hatályú járművezetéstől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A védelmi fellebbezések folytán eljáró Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. szeptember 21-én meghozott 5.Bf.51/2023/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a terhelttel szemben kiszabott közúti járművezetéstől eltiltás tartamát 2 év 6 hónap időtartamra enyhítette, a szabadságvesztés végrehajtását pedig 2 év próbaidőre felfüggesztette.

[3] **II.** 1. A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség 6.B.1267/2022/11. számon, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulat ba) alpontban meghatározott okból terjesztett elő a terhelt javára felülvizsgálati indítványt.

[4] Indokai szerint a másodfokú bíróság törvénysértően rendelkezett a terhelt mellékbüntetéséről, mert a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés mellett a közügyektől eltiltás kiszabása a Btk. 61. § (1) bekezdésben írtakkal ellentétben áll, ami egyúttal felülvizsgálati okot is megalapoz.

[5] Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Kúria változtassa meg a jogerős másodfokú ítéletet akként, hogy a terhelttel szemben kiszabott 2 év közügyektől eltiltást mellőzze, egyebekben pedig azt hatályában tartsa fenn.

[6] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1468/2024/3. számú átiratában a Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség felülvizsgálati indítványát – annak helyes indokaira tekintettel – fenntartotta.

[7] Az abban foglaltakon túlmenően kifejtette, hogy a másodfokú ítélet indokolásának a közügyektől eltiltás mellékbüntetését érintő része nem pótolja a mellékbüntetés mellőzéséről szóló ítéleti rendelkezést. Önmagában pedig annak – az egyebekben helyes – megállapítása az indokolásban, hogy a mellékbüntetés kiszabásának az anyagi jogi alapja megszűnt, nem jelenti egyúttal azt, hogy a másodfokú bíróság ezzel kifejezetten arra utalt volna az ügydöntő határozatának indokolásában, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott közügyektől eltiltást mellőzte. Ekként így ez nem eredményezi a másodfokú határozat rendelkező részének és indokolásának a kiszabott büntetést érintő teljes mértékű ellentétét.

[8] Ennek kapcsán hivatkozott a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Bfv.I.216/2024/6. számú határozatára is.

[9] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott jogerős másodfokú határozatot megváltoztatva a terhelttel szemben mellőzze a közügyektől eltiltást, míg egyebekben a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[10] **III.** A felülvizsgálati indítvány alapos.

[11] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[12] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont második fordulat ba) alpont szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[13] A büntetőjog más szabályának törvénysértő büntetés kiszabását eredményező megsértése miatt mindazon büntető anyagi jogi szabály megszegése felülvizsgálati okot képez, amelynek alkalmazását a büntetés kiszabása körében a törvény az ítéldbíró számára korlátok közé szorítva biztosítja. Ha ennek elvétése miatt a Be. XCIV. Fejezete nem nyújt jogorvoslati lehetőséget – ahogy például ilyet biztosít a Btk. 52. § (3) bekezdésben meghatározott foglalkozástól eltiltás esetén – úgy a jogsértés kizárólag a Kúria által lefolytatható felülvizsgálati eljárásban orvosolható.

[14] A közügyektől eltiltásra mint mellékbüntetésre vonatkozó szabályok a Btk. Általános Részében, a büntetésekről szóló VII. Fejezetben szerepelnek, ekként tehát büntetés.

[15] A Btk. 61. § (1) bekezdésben meghatározott három konjunktív feltétel szerint a közügyek gyakorlásától el kell tiltani azt, akit

- szándékos bűncselekmény elkövetése miatt
- végrehajtandó szabadságvesztésre ítélnék, és
- méltatlan arra, hogy azok gyakorlásában részt vegyen.

[16] Jelen ügyben a másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a terhelttel szemben kiszabott járművezetéstől eltiltás tartamának enyhítése és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztése mellett – a Btk. 61. § (1) bekezdés szerinti szabályozás ellenére – nem rendelkezett a közügyektől eltiltás mellőzéséről, miként arról sem, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírált, de megváltoztatással nem érintett részét (rendelezéseit) helybenhagyja-e.

[17] Mindemellett azonban a határozata indokolásának [28] bekezdésében – függetlenül attól, hogy a felülbírálata során a terheltre nézve valójában milyen büntetőjogi tartalmú döntést hozott – kifejtette, hogy a közügyek gyakorlásától eltiltásra kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén nyílik lehetőség, és mivel a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, ezért erre „jelen esetben nincs mód”.

[18] A Legfőbb Ügyészség által hivatkozott Bfv.I.216/2024/6. számú precedenshatározat nem foglalkozik a rendelkező résztől az előzőekben leírt módon eltérő indokolás kérdésével, mivel abban az ügyben e kérdés nem merült fel. Erre figyelemmel a Kúria a következőkre mutat rá:

[19] A Be. 604. § (4) bekezdése szerint a másodfokú határozat indokolása kifejti a bíróság döntésének indokait.

[20] A Be. 451. § (5) bekezdésben meghatározott indokolási kötelezettség tartalmi oldaláról tekintve ez azzal a követelménnyel jár, hogy a másodfokú bíróságnak a határozata rendelkező részében foglaltakhoz igazodóan kell és lehet a belső meggyőződésén alapuló döntését alátámasztó érveket megfogalmaznia. Mindez tehát annak a hivatalos álláspontnak a törvényi előírásokhoz kötött előadását jelenti, amely feltárja, hogy vajon mi és miért vezette a bíróságot a döntésére annak meghozatalakor (annak időpillanatában). Értelmszerűen emiatt nem lehetséges bemutatnia azt, hogy egyébként milyen más indokolással látna el egy utóbb valamilyen oknál fogva általa inkább helyesebbnek gondolt döntést, ami nem mellesleg eltér az általa meghozott kötelező erővel rendelkezőtől.

[21] Az ilyen kétirányú indokolás tehát nem megengedett.

[22] Erre figyelemmel hangsúlyozza a Kúria, hogy ha a bíróság a határozatában utóbb általa felismerten törvénysértően rendelkezett valamely kérdésben, úgy azzal összefüggésben nem adhat olyan, a törvényesség látszatát keltő indokolást, amely az általa nem vagy rosszul alkalmazott szabályt helyes tartalommal mutatja be. Ez ugyanis olyan képet fest, mintha a bíróság a döntése meghozatalakor is már ennek ismeretében lett volna, ami azonban

bizonyosan nem felel meg a valóságnak, hiszen akkor a törvénynek megfelelő döntést hozta volna meg. Másként szólva: az elvétett döntés nem kicsinyíthető és nem kompenzálható utóbb az indokolásban a jogszerűség felismerésének bemutatásával. A rossz döntés indokai is rosszak, így ezekről – ha felismeri a tévedését a döntés meghozója – egyértelműen számot kell adni éppen azért, hogy világosan látszódjon a hiba, és ha lehetséges, akkor az arra jogosult az arra irányuló jogszerű eljárás során azt kijavítsa.

[23] A rendelkező részben megvalósított hiba „kijavítása” a határozat indokolásban azért is kizárt, mert az írásbeli indokolás a szóbeli indokolás szerkesztett változata, így azoknak egymással érdemben meg kell egyeznie. Következésképp a határozat indokolásában fogalmilag kizárt minden később – az annak kihirdetését követően történt – eseményre (így például a bejelentett fellebbezések tényére, tartalmára vagy akár az utóbb felismert hibára) való reflexió.

[24] Mindebből következően megállapítható tehát, hogy a másodfokú határozat rendelkező része és indokolása egymástól eltér a közügyektől eltiltás kiszabását, illetve kiszabhatóságát illetően. Osztotta azonban a Kúria a Legfőbb Ügyészség azon érveit, hogy ez jelen esetben még nem eredményezi azt, miszerint a másodfokú határozat rendelkező része és indokolása a kiszabott mellékbüntetést érintően egymással teljes mértékben ellentétes lenne, mivel – bár a másodfokú bíróság rögzítette, hogy az ügyben a közügyektől eltiltás alkalmazásának nincs helye, de – nem állította, hogy azt mellőzte volna. Ezért a Kúria elegendőnek tartja annak a rögzítését, hogy a másodfokú határozat [28] bekezdésében foglaltakat nem tekintette a másodfokú bíróság közügyektől eltiltással kapcsolatos rendelkezése indokolásának.

[25] 3. A másodfokú bíróság – miként azt már rögzítette a Kúria – nemcsak a közügyektől eltiltás mellőzéséről nem rendelkezett, hanem arról sem, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírált, de a megváltoztatással nem érintett részét – az érintetlen rendelkezéseket – helybenhagyta-e.

[26] Ez a gyakorlat helytelen, mert nem feleltethető meg a törvénynek.

[27] Azt helyesen ismerte fel a másodfokú bíróság, hogy Be. 590. § (3) bekezdés alkalmazásával a felülbírálata korlátozott terjedelmű volt és ehhez igazodóan a törvénynek megfelelően alkalmazta a Be. 590. § (5) bekezdésben meghatározott szabályokat is.

[28] Eszerint tehát felülbírált

- az elsőfokú bírósági eljárást, amely során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont],
- a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést [Be. 590. § (5) bekezdés b) pont],
- a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezést [Be. 590. § (5) bekezdés c) pont], valamint
- a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést [Be. 590. § (5) bekezdés d) pont], amelybe értelemszerűen a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata és a szabadságvesztés mértéke is beletartozott.

[29] A Be. 604. § (1) bekezdése kimondja, hogy a másodfokú bíróság – a Be.-ben meghatározott esetekben – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja [a) pont], megváltoztatja [b) pont] vagy hatályon kívül helyezi [c) pont], és az eljárást megszünteti [ca) pont] vagy az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja [cb) pont].

[30] A felülbírálatot végző bíróság számára a Be. 604. § (1) bekezdésben biztosított valamennyi döntési jogkör egyidejűleg áll a rendelkezésére, ekként a törvénynek megfelelően meghozott ügydöntő határozata rendelkező részében ezek közül a ténylegesen gyakoroltat (gyakoroltakat) a Be. 604. § (3) bekezdés b) pont alapján szerepeltetnie kell. Ez a szabály

ugyanis előírja, hogy a határozat rendelkező része tartalmazza a bíróságnak a Be. 604. § (1) bekezdésben meghatározott döntését, amely – értelemszerűen – valamennyi egyidejűleg gyakorolt döntési jogkör szerinti rendelkezést magában foglalja.

[31] A jelen ügyre nézve ez azt jelenti, hogy a fellebbezést elbíráló másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet felülbírált, de megváltoztatással nem érintett rendelkezéseit helyben kellett volna hagynia, amit a rendelkező részben ki kellett volna mondania, valamint az indokolásának is ennek megfelelően kellett volna mindezt tartalmaznia.

[32] Ez azonban elmaradt, amire figyelemmel a Kúria megvizsgálta a megváltoztatással nem érintett elsőfokú ítéleti rendelkezéseket abból a szempontból is, hogy a helybenhagyás kimondásának elmaradása mellett vajon valóban helybenhagyta-e azokat a másodfokú bíróság.

[33] Ennek során megállapította, a másodfokú határozat kifejezetten kitért a [7], [8] és [16] bekezdésben arra, hogy az elsőfokú eljárást, valamint az elsőfokú ítélet egyes rendelkezéseit törvényesnek ítélte, így ezekre nézve aggály nélkül volt levonható az a következtetés, hogy a felülbírálata során azokat érdemben megvizsgálta és az érintetlenül hagyott ítéleti rendelkezéseket helybenhagyta.

[34] A közügyektől eltiltást sem érintette a másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeként, ennek ellenére erre (a döntésének elmaradására) vonatkozóan nem is adott érdemi indokolást, ezért – eltérő rendelkezés hiányában – az kizárólag azt jelentheti, hogy a ki nem mondott helybenhagyása erre is kiterjedt.

[35] 4. Ami a felülvizsgálat érdemét illeti, a már ismertetett Btk. 61. § (1) bekezdése alkalmazásának egyik konjunktív feltétele az, hogy a terheltet a bíróság végrehajtandó szabadságvesztésre ítélje.

[36] Jelen jogerős másodfokú határozat esetében ez a feltétel nem teljesült.

[37] Ekként tehát a Btk. 61. § (1) bekezdésben meghatározott, mérlegelést nem tűró szabályt sértette meg a másodfokú bíróság azzal, hogy a terhelttel szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés mellett kiszabott közügyektől eltiltást nem mellőzte a másodfokú határozatában.

[38] E törvénysértés a közügyektől eltiltás jogerő utáni mellőzésével küszöbölhető ki, amelyet a Kúria a felülvizsgálati jogkörénél fogva a rendelkező részében foglaltak szerint megtett.

[39] 5. A Kúria a másodfokú bíróság által végzett felülbírálattal és az ítéletének indokolásában foglaltakkal összefüggésben – a felülvizsgálat érdemét nem érintően – a joggyakorlat egységességének biztosítása érdekében az alábbiakra mutat rá.

[40] A másodfokú bíróság ítélete a [10], [11], [12], [14] illetve a [15] bekezdésében az elsőfokú bíróság ítéletének a terhelt személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeit, illetve a megállapított tényállást többféleképpen módosította úgy, hogy annak jogszabályi alapját egyetlen esetben sem adta meg.

[41] Ezekkel összefüggésben a következők állapíthatók meg.

[42] Törvényes a másodfokú határozat [10] bekezdésében foglalt azon kiegészítés, amely a terhelt személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket érintette.

[43] A Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján a terhelt személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket rögzítő rész az ügydöntő határozat önálló tartalmi egysége. Erre nézve a Be. 590. § (3) bekezdésben írt, a bíróság által megállapított tényállás megalapozottságának vizsgálatát tiltó szabály nem érvényesül.

[44] Ekként tehát a személyi körülmények tényeivel kapcsolatos helyesbítés és kiegészítés a büntetőjogi szankciót érdemben érintő tényekhez kapcsolódó olyan tartalmi (érdemi) javítás, amely a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés elleni jogorvoslat miatti felülbírálat során a törvény alapján megengedett.

[45] 6. Ezzel szemben a másodfokú határozat [11], [12], [14] és [15] bekezdéseiben írt, valójában a bíróság által megállapított tényállást érintő helyesbítések és kiegészítések már nem feleltethetők meg a törvénynek.

[46] Az elsőfokú bíróság – ítéletszerkesztési hiba folytán – a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont szerinti, a terhelt személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények között helyezte el az egyes járműkategóriákra megszerzett vezetési jogosultságai kezdő időpontjainak adatait. Eszerint: „1974. június óta rendelkezik MGV, 1974. október óta rendelkezik B és 1974. október óta rendelkezik A, A1 kategóriákra érvényes gépjárművezetői engedéllyel.”. Ezen adatok közül a másodfokú bíróság a B járműkategóriára vonatkozó vezetési jogosultság időpontját a határozatának [11] bekezdésében akként helyesbítette, hogy „a vádlott – helyesen – 1976. október óta rendelkezik „B” járműkategóriára érvényes vezetési engedéllyel.”.

[47] A Kúria következetes gyakorlata szerint a vezetési jogosultság adatai a történeti tényállás részei, így a korlátozott felülbírálat során nem módosíthatók [Bfv.II.241/2021/5. (BH 2022.34.)].

[48] Kétségtelen, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság történeti tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet. Értelmszerűen ez csak akkor lehetséges, ha a határozat kijavításának általános feltételei egyébként is fennállnak {Kúria Bfv.II.241/2021/5. [33] bekezdés}.

[49] A Be. 453. § (1) bekezdése szerint, ha a határozat elírást vagy számítási hibát tartalmaz, a bíróság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítás nem változtathat a kijavított határozat érdemén. Ez azt jelenti, hogy kizárólag az értelemzavaró eredménnyel járó elgépelést, így különösen a szóköz kimaradását, a betű- vagy számhiányt, illetve többletet, valamint a nyilvánvaló helyesírási hibát lehet elírásnak tekinteni. Ekként semmiképpen nem elírás, ha egy szó vagy kifejezés a felülbírálatot végző bíróság szerint azért szorul korrekcióra, mert nem felel meg az iratok tartalmának, azaz helyesbítendő.

[50] A jelen ügyben pedig erről van szó.

[51] A tényállását érintően az egyik vezetési jogosultság kezdő időpontja három tagból álló dátumának két tagját (az évet és a napot) a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján helyesbítette, ami semmiképpen sem tekinthető egy elírás miatti kijavításnak. Ezzel a másodfokú bíróság a [11] bekezdésben ugyanis egy olyan, az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást érintő – a részleges megalapozatlanságot kiküszöbölő – beavatkozást végzett el, amely a korlátozott felülbírálat során tilalmazott.

[52] A terhelt vezetési jogosultságára vonatkozó megállapítások tehát az ítélet Be. 561. § (3) bekezdés c) pont szerinti történeti tényállás részei, amit a másodfokú bíróság korlátozott felülbírálat esetén nem érinthet.

[53] 7. Úgyszintén törvénysértően módosította a másodfokú határozat [12] bekezdése a tényállást azzal, hogy az elsőfokú ítélet indokolásának [11] bekezdéséből „az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény” (valójában a terhelt orvosi dokumentációja, mivel az eljárás során nem készült elmeorvosszakértői vélemény) alapján tett megállapításokat a személyi körülmények vonatkozásában megállapított tények körébe utalta, hivatkozva arra, hogy azok szerinte annak a részét képezik.

[54] Ez az álláspont téves.

[55] A kóros elmeállapot mint büntethetőséget kizáró ok fennállása jogkérdés, amelyre a jogerős ítélet tényállásában rögzített tényekből kell következtetést levonni. Ennek megfelelően a terhelt elmebeli állapotával, elmeműködésének rendellenességeivel kapcsolatos ténymegállapításokat a tényállásnak értelemszerűen tartalmaznia kell (Bfv.III.76/2024/10.).

[56] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítéleti indokolás [11] bekezdésének a terhelt orvosi dokumentációja alapján tett megállapításokat rögzítő része az ítélet Be. 561. § (3) bekezdés c) pont szerinti történeti tényállásához tartozik.

[57] 8. A korábban már kifejtetteket itt is irányadónak tekintve rögzíti a Kúria, hogy törvénysértően egészítette ki az iratok tartalma alapján a másodfokú határozat [14] bekezdése az elsőfokú ítélet tényállását a terhelt vezetési jogosultságával kapcsolatos további adatokkal.

[58] A másodfokú határozat [14] és [15] bekezdésének indokolásából kitűnően a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolását egészítette ki a [14] bekezdésben a járási hivatal által a terhelt vezetési jogosultságát érintően hozott határozatok adataival (tényeivel).

[59] A Be. 561. § (3) bekezdés f) pont szerinti jogi indokolás a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a bizonyítási indítványok elutasításának indokolása, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

[60] Erre figyelemmel a másodfokú bíróság tehát valójában a Be. 561. § (3) bekezdés c) pont szerinti, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egészítette ki a vezetési jogosultság adataival, amit jogértelmezési és ítéletszerkesztési hiba miatt tévesen helyezett el a Be. 561. § (3) bekezdés f) pont szerinti jogi indokolásban.

[61] Rámutat a Kúria, hogy a bíróság által megállapított tényállás a bírósági határozat indokolásában az elbírált cselekmény és az ahhoz kapcsolódó jelentős tények megállapító leírását jelenti, amelyre vonatkozóan a bíróság bizonyítást folytatott és amelyeket a bizonyítékok mérlegelésével állapított meg.

[62] A terhelt vezetési jogosultság adatai – a korábban már kifejtett érvek mentén – nem a jogi indokolásba, hanem a történeti tényállásba tartoznak, amelynek a megalapozottsága korlátozott felülbírálat során nem vizsgálható.

[63] Mindebből következően a másodfokú bíróság vezetési jogosultságot érintő tényállás kiegészítései nem a jogerős ítéleti tényállás részei, mert azok tényállásba illesztésére a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre nem terjedt ki.

[64] 9. Ezzel egyezően szintén törvénysértő a másodfokú határozat [15] bekezdésében eszközölt jogi indokolás kiegészítése, amely az elsőfokú ítéleti tényállást a terhelt tekintetében mért levegő- és véralkohol-koncentrációira vonatkozó megállapítással bővítette.

[65] Mivel a tényállás megalapozottsága korlátozott felülbírálat során nem vizsgálható és emiatt a tényállás sem változtatható, ezért a [15] bekezdés szerinti kiegészítés ugyancsak nem a jogerős ítéleti tényállás része.

[66] 10. Észlelte a Kúria, hogy az első- és a másodfokú határozatok egyaránt tévesen nevezik meg a terhelt terhére megállapított bűncselekményt ittas járművezetés vétségéként.

[67] A Be. 561. § (2) bekezdés c) pont szerint az ügydöntő határozat rendelkező része tartalmazza a bűncselekmény Btk. szerinti megnevezését.

[68] A Kúria által fenntartott, a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 1. pont kimondja, hogy a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a Btk. Különös Része szerinti alcímével

kell megnevezni, míg a 2. pont szerint – egyebek mellett – azt is meg kell jelölni, hogy a bűncselekmény büntett vagy vétség.

[69] A Btk. 236. §-ban szabályozott bűncselekmény alcím szerinti megnevezése járművezetés ittas állapotban, éppen ezért a Be. 561. § (2) bekezdés c) pont alapján – a 61/2008. BK vélemény 1. és 2. pontban írtakkal összhangban – a helyes megnevezése járművezetés ittas állapotban vétség.

[70] 11. Végezetül megjegyzi a Kúria, hogy a másodfokú határozat [32] bekezdése a fellebbezési jog kizárására vonatkozó rendelkezésnek a határozatban rögzítését – ami a rendelkező részbeni kimondását is jelenti – a Be. 451. § (4) bekezdésben foglaltakra alapította.

[71] A Be. 451. § (4) bekezdés szerint, ha a határozatot kézbesítés útján közlik, a jogorvoslati rész tartalmazza azt, hogy a határozat ellen van-e helye jogorvoslatnak, és azt az eljárás mely résztvevője, hol és milyen határidőn belül terjesztheti elő. E rendelkezés kizárólag a kézbesítés útján közölt határozatokra vonatkozik, ezért a Be. 551. § (1) és (3) bekezdésben foglaltakkal együtt alkalmazandó.

[72] A Be. 551. § (1) bekezdés kimondja, hogy az ügydöntő határozat kihirdetése után az egyesbíró vagy a tanács elnöke nyilatkoztatja a jelen lévő fellebbezésre jogosultat, hogy

a) az ügydöntő határozatot tudomásul veszi-e,

b) fellebbezést jelent-e be, vagy

c) a nyilatkozattételre három munkanapi határidőt tart-e fenn.

[73] Ehhez kapcsolódóan a Be. 551. § (3) bekezdése előírja, hogy az egyesbíró vagy a tanács elnöke az (1) bekezdésben foglaltakkal egyidejűleg felvilágosítást ad a fellebbezésre jogosultaknak a Be. 583. § (3) bekezdésben, a Be. 584. § (2) és (3) bekezdésben, valamint a Be. 590. § (3) és (4) bekezdésben foglaltakról.

[74] Az ismertetett szabályok alapján tehát csak azon másodfokú ügydöntő határozat jogorvoslati részének kell tartalmaznia azt, hogy a határozat ellen van-e helye jogorvoslatnak, amely ellen van helye fellebbezésnek, ugyanis az ehhez kapcsolódó további felvilágosítási kötelezettsége a bíróságnak kizárólag a fellebbezésre jogosultak esetében áll fenn.

[75] Amennyiben a Be. 615. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, úgy a jogorvoslati jog kizártságára vonatkozó figyelmeztetés – mivel nem illeszkedik a jogorvoslati jogosultság gyakorlását biztosító törvényi szabályokhoz – szükségtelen.

[76] 12. Ekként a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak – a Be. 660. § (1) bekezdésnek megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (2) bekezdés szerinti összetételben eljárva – helyt adott, és a megtámadott határozatot a Be. 662. § (2) bekezdés b) pont alapján megváltoztatva maga hozott a törvénynek megfelelő határozatot akként, hogy a terhelttel szemben a közügyektől eltiltás kiszabását mellőzte, egyebekben pedig a jogerős ítéletet a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[77] 13. *A döntés elvi tartalma*

I. A Btk. mérlegelést nem tűrő szabályát sérti a másodfokú bíróság azzal, ha a terhelttel szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés mellett kiszabott közügyektől eltiltást nem mellőzi.

II. Ha a bíróság a határozatában utóbb általa felismerten törvénysértően rendelkezett valamely kérdésben, úgy azzal összefüggésben nem adhat olyan, a törvényesség látszatát keltő

indokolást, amely az általa nem vagy rosszul alkalmazott szabályt helyes tartalommal mutatja be.

[78] **IV.** Az ítélet ellen a Be. 6. § (4) bekezdés alapján nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont zárja ki.

[79] A Be. 652. § (6) bekezdés szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. július 3.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Harangozó Attila s.k. előadó bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró